

HÜSEYNÎ KÜRDÎ İLÂHÎ

Düyek
(Hafif)

ABDÜLKADİR TÖRE
Güfte : ŞEYH KÜÇÜK HÜSEYİN EF.'NİN
HÂDİMİ EMİN BEY

PER TE VÎ NÜ RÎ HU DÂ SIN YÂ HÜ SEY NÎ NAK Şİ BEND

MEB DE İ FEY ZÎ U LÂ SIN YÂ HU SEY NÎ NAK Şİ BEND

MEŞ RE BÎ AZ BÎ MU HAM MED DE GE LİR YÜZ BİN DE BİR

Pertev-i nûr-i Hudâ'sın, yâ Hüseyin-i naksibend
Mebde-i feyz-i ulâsın, yâ Hüseyin-i naksibend
Meşreb-i azb-i Muhammed'de gelir yüzbinde bir
Mutlakâ zâtın sonuncu, yâ Hüseyin-i naksibend

Herc-ü-merc olmuştu âlem, kalmamıştı hiç salâh
Ye's-ü hirmân kaplamıştı, yoktu ümmîd-i felâh
Cüst-ü cû eyler iken herkes bu yoldâ bir cenâh
Sen penâh oldun umûmâ, yâ Hüseyin-i naksibend

Şüphe yok kim şâh Feyzullâh'dan aldın nisbeti
Şeyh Muhammed Nûri de ikmâl edince halveti
Şeyh Visâlî oldu elhâk pîr-i hırkâ sohbeti
Zübde-i her üç imamsın, yâ Hüseyin-i naksibend

Âsitân-i devletin ilm-i ledünnî kânıdır
Sây ü verzişle değil, Hak'kın sanâ ihsânıdır
Halk-ı âlem sofra-i irşâdının hayrânıdır
Nâib-i hayr-ül-verâsın, yâ Hüseyin-i naksibend

Bârek-Âllâh düştü şâhim pek münevver kevkebin
Vasfolunmaz böyle âciz bir kalemle meşrebin
Feyz-i nâm-i neyyir ü mehtâbısın rûz ü şebîn
Mültecâ-yî âşıkansın, yâ Hüseyin-i naksibend

(16 Muharrem 1344)